

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 418: Biết Vi Trần Chẳng Phải Vi Trần, Thì Thế Giới Chẳng Phải Thế Giới, Không Nói Cũng Có Thể Hiểu Được

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 036)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【 Biết vi trần chẳng phải vi trần, thì thế giới chẳng phải thế giới, không nói cũng có thể hiểu được. 】

Vi trần còn chẳng thể có được, thì làm gì có thế giới? Thế giới là tướng do vi trần tích tụ mà hiện ra, bản thân vi trần đã là bất khả đắc (chẳng thể có được), bản thân nó vốn là “ngay đó sinh ra, ngay đó diệt tận”, thì làm gì có tướng thế giới để có thể đạt được cơ chứ? Có thể thấy tướng thế giới này thực sự giống hệt như một giấc mộng.

Ở phần cuối của bộ kinh này, Phật đã nói với chúng ta về vũ trụ nhân sinh, rằng tất cả các pháp hữu vi đều là mộng, huyễn, bọt, bóng. Chúng ta vừa nghe liền cho rằng: “Đây là lời ví von”, nhưng đó là sự thật, thực sự là mộng huyễn bọt bóng, một chút cũng chẳng sai. Do đó tuyệt đối không được chấp trước, chấp trước là sai rồi, chấp trước thì khổ não vô biên. Khổ não cũng là giả, cũng là đương thể tức không (ngay nơi thể ấy vốn là không). Đương thể tức không, vậy mà quý vị lại ở đó chịu oan uổng.

Ví như ban đêm nằm thấy ác mộng, tỉnh mộng rồi sợ hãi đến toát cả mồ hôi lạnh, trong lòng vẫn còn hồi hộp sợ hãi; giấc mộng đó là giả, quý vị chịu sợ hãi chẳng phải là oan uổng lắm sao? Vì sao lại sợ hãi đến mức như vậy? Là vì không biết giấc mộng là giả, khi nằm mộng không nghĩ được rằng giấc mộng là giả. Nếu biết mộng là giả, thì quý vị sẽ rất khảng khái; mộng thấy cạp muốn ăn thịt mình, quý vị liền xả thân cho cạp ăn thịt, quý vị sẽ học theo Bồ Tát xả thân cho cạp ăn thịt ngay; vì biết là giả nên quý vị mới dám làm (*). Quý vị cho rằng đó là thật, nên vội vàng chạy trốn để giữ mạng, do vậy mà sợ đến toát mồ hôi lạnh, dọa cho quý vị giật mình tỉnh giấc, vì quý vị không biết đây là giả.

Thế nên, nhất định phải biết rằng, toàn bộ thế giới này đều là giả. Bồ Tát tu Bồ Tát đạo, vì sao có thể cắt thịt mớm cho chim ung, xả thân cho cọp ăn thịt? Bởi vì các Ngài biết đó là giả, các Ngài biết đó là Phật sự trong mộng, trọn chẳng có chương ngại, cũng trọn chẳng có đau đớn, các Ngài cắt thịt mà không hề thấy đau. Vì sao không đau đớn? Vì là giả. Chúng ta cắt thịt vì sao lại đau khổ đến thế? Vì cho đó là thật. Cho là thật thì sẽ thấy khổ, do không biết đó là giả, nếu biết là giả thì không khổ.

Từ đây có thể thấy, đây là ảo giác do quan niệm sai lầm tạo thành, hại quý vị phải chịu đựng nỗi khổ oan uổng bao nhiêu năm nay. Đời đời kiếp kiếp từ vô lượng kiếp đến nay, chỉ vì quý vị chưa giác ngộ, chưa thấu hiểu được chân tướng của sự thật.

(*) Chú thích của người dịch: Việc Bồ Tát “xả thân cho cọp ăn” hay “cắt thịt mớm chim ung” được nhắc đến ở đây là cảnh giới và hạnh nguyện của các bậc Pháp thân đại sĩ. Các Ngài đã minh tâm kiến tánh, thấu đạt vạn pháp đều là mộng huyễn nên xả thân mà không thấy khổ. Chúng ta khi chưa đạt đến cảnh giới này, xin chớ hiểu lầm mà bắt chước làm theo trên mặt sự tướng, cần dùng trí huệ để thấu hiểu thâm ý của Lão Hòa thượng